DECRET nr. 673 din 1 octombrie 1969

privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Industriei Metalurgice*)

EMITENT • **CONSILIUL DE STAT**

Publicat în **BULETINUL OFICIAL nr. 109 din 8 octombrie 1969**

Data intrării în vigoare 08-10-1969

Abrogat de Anexa 1 din LEGE nr. 7 din 8 ianuarie 1998 la data 13-01-1998

Notă *) Acest decret a devenit Legea nr. 53/1969.

EXPUNERE DE MOTIVE

În vederea aplicării principiilor privind perfecţionarea conducerii şi planificarii economiei naţionale adoptate de Conferinţa Naţionala a Partidului Comunist Roman şi a sarcinilor rezultate din Directivele Congresului al X-lea, a devenit necesară îmbunătăţirea actualei structuri organizatorice a aparatului central al Ministerului Industriei Metalurgice şi a unităţilor subordonate acestuia, pentru a asigura, în cele mai bune condiţii şi în mod unitar, înfăptuirea politicii economice a partidului şi statului în ramurile metalurgiei feroase, cocsochimice şi a materialelor refractare, pe care le coordonează acest minister.

Pentru organizarea şi funcţionarea Ministerului Industriei Metalurgice a fost adoptat alăturatul decret, prin care se stabilesc şi se delimiteaza mai precis atribuţiile ministerului, ţinînd seama de faptul ca centralele industriale, grupurile de fabrici şi trusturile ce se înfiinţează primesc atribuţii largite ce se rezolvau de direcţiile generale operative din minister.

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Capitolul 1
Dispoziţii generale

Articolul 1

Ministerul Industriei Metalurgice înfăptuieşte politica partidului şi statului în ramurile industriei metalurgiei feroase, cocsochimice şi a materialelor refractare.

Articolul 2

Ministerul Industriei Metalurgice conduce, îndrumă şi controlează activitatea centralelor industriale şi a celorlalte unităţi din subordinea sa şi răspunde, în calitate de titular de plan, de realizarea planului pentru întreaga sa activitate.

Articolul 3

Ministerul Industriei Metalurgice asigura în activitatea sa aplicarea legilor, decretelor şi hotărîrilor Consiliului de Miniştri.

Articolul 4

Ministerul Industriei Metalurgice colaborează cu celelalte ministere şi organe centrale, în scopul îndeplinirii atribuţiilor ce-i revin.

Capitolul 2
Atribuţii

Articolul 5

Ministerul Industriei Metalurgice are următoarele atribuţii:

a) asigura, în cadrul planului economiei naţionale, dezvoltarea în ritm susţinut a ramurilor şi subramurilor din sfera sa de activitate, în care scop:

- elaborează studii şi programe privind proportiile, nivelurile, ritmurile şi căile de dezvoltare în perspectiva a ramurilor sale de activitate;
- elaborează proiectele planurilor anuale şi de perspectiva pe baza studiilor proprii şi a propunerilor unităţilor subordonate;
- stabileşte, după adoptarea legilor pentru aprobarea planului şi a bugetului de stat, indicatorii de plan economic şi financiar pe centrale şi celelalte unităţi subordonate;
- asigura diversificarea producţiei şi ridicarea continua a caracteristicilor calitative ale produselor, în scopul satisfacerii necesităţilor economiei naţionale şi creşterii competitivitatii lor pe piaţa internationala;
- analizează bilanţurile şi dările de seama periodice ale unităţilor subordonate şi întocmeşte pe cele care privesc activitatea pe întregul minister;

- determina, potrivit normelor legale, necesarul de mijloace circulante şi doteaza unităţile subordonate cu astfel de mijloace, cu acordul Ministerului Finanţelor;
- urmăreşte şi răspunde de îndeplinirea indicatorilor ce-i revin din planul şi bugetul de stat, informind periodic Consiliul de Miniştri;
- întocmeşte şi executa, potrivit legii, planul de venituri şi cheltuieli pentru administraţia centrala a ministerului şi unităţilor bugetare subordonate;

b) coordonează şi îndrumă activitatea de cercetare şi proiectare din unităţile subordonate şi ia măsuri pentru inzestrarea acestora cu mijloace tehnico-materiale necesare; urmăreşte rezultatele cercetării ştiinţifice şi valorificarea acestora; se preocupa de introducerea progresului tehnic, ştiinţific şi economic în unităţile subordonate; organizează activitatea de documentare tehnica specifică ramurilor sale şi asigura informarea unităţilor subordonate, cu privire la tendintele progresului tehnico-ştiinţific pe plan naţional şi mondial; editează publicaţii şi lucrări privitoare la problemele de producţie, ştiinţa şi tehnica specifice activităţii pe care o conduce;

c) elaborează studii privind direcţiile principale de dezvoltare a ramurilor şi subramurilor coordonate, în concordanta cu necesităţile economiei naţionale;

d) organizează şi coordonează activitatea de colaborare şi cooperare tehnico-economică şi ştiinţifică cu alte ministere, organe centrale şi organizaţii economice din ţara şi străinătate şi controlează îndeplinirea obligaţiilor ce decurg din aceasta activitate;

e) aproba, în limita competentei sale, documentaţiile tehnico-economice pentru lucrările de investiţii; organizează şi coordonează activitatea de investiţii, urmărind punerea în funcţiune a capacităţilor noi de producţie în termenele planificate, precum şi realizarea parametrilor proiectati;

f) aproba studiile tehnico-economice pentru asimilarea produselor noi de mare importanţa;

g) avizează sau îşi da acordul, după caz, cu privire la tipurile şi indicatorii tehnico-economici ai instalaţiilor complexe ce urmează a fi importate, precum şi ai maşinilor şi instalaţiilor unicate de mare importanţa ce urmează a fi procurate din ţara sau din străinătate;

h) îndrumă şi coordonează activitatea de organizare a producţiei şi a muncii în unităţile subordonate; elaborează norme generale de organizare pentru ramurile şi subramurile coordonate, organizează acţiunea de rationalizare, simplificare şi unificare a evidentelor tehnico-operative; organizează activitatea de elaborare, aplicare şi urmărire a normativelor şi normelor de muncă pentru toate categoriile de personal din sfera sa de activitate; organizează elaborarea de normative şi norme de muncă unificate pe economie la lucrările pentru care se stabileşte ca este initiator sau colaborator; aproba metodologii specifice de normare, precum şi normative şi norme unificate pe ramuri, subramuri şi alte activităţi şi controlează modul lor de aplicare;

i) îndrumă activitatea de invenţii şi inovaţii şi se preocupa de generalizarea celor mai importante realizari; face propuneri cu privire la problemele de standardizare; aproba norme interne; coordonează şi controlează activitatea de metrologie din unităţile subordonate;

j) organizează întocmirea lucrărilor privind necesarul de materii prime, materiale şi utilaje ce se repartizează de Consiliul de Miniştri sau de ministere ori alte organe centrale; întocmeşte planul de export şi face propuneri privind proportiile, structura şi orientarea schimburilor comerciale în perspectiva;

k) organizează activitatea de cooperare în domeniul comercial cu alte tari şi asigura îndeplinirea sarcinilor ce decurg din aceasta activitate; urmăreşte prospectarea şi studierea necesităţilor pieţei interne şi externe pentru produsele realizate în unităţile subordonate;

l) întocmeşte planul de import pentru principalele materii prime, materiale, instalaţii complexe şi utilaje, pentru ramurile şi subramurile subordonate, urmărind realizarea acestuia;

m) întocmeşte planul de export, face propuneri privind proportiile, structura, orientarea schimburilor comerciale în perspectiva şi urmăreşte realizarea sarcinilor de export ce îi revin;

n) exercita atribuţiile ce-i revin, potrivit legii, cu privire la tarife şi preţuri în ramurile sale de activitate;

o) asigura aplicarea politicii partidului şi statului în probleme de personal, în care scop:
- stabileşte criterii unitare de selecţionare, pregătire, perfecţionare şi promovare a cadrelor din sfera sa de activitate şi controlează aplicarea lor;
- stabileşte necesarul de personal în perspectiva, ia măsuri pentru perfecţionarea acestuia şi se preocupa de specializarea cadrelor inginereşti şi economice;
- angajează personalul pentru aparatul propriu; numeşte organele de conducere ale centralelor şi ale celorlalte unităţi din subordinea sa;
- asigura baza materială şi dotarea liceelor de specialitate şi a şcolilor profesionale din subordinea sa, precum şi cadrele didactice de specialitate necesare;

p) participa la elaborarea propunerilor privind perfecţionarea sistemului de salarizare pentru ramurile şi subramurile din domeniul sau de activitate, elaborează indicaţii în scopul aplicării unitare a elementelor sistemului

de salarizare şi controlează modul lor de aplicare; organizează elaborarea de studii cu privire la perfecţionarea elementelor sistemului de salarizare; stabileşte măsuri de ansamblu pentru îmbunătăţirea continua a condiţiilor de muncă şi de trai ale salariaţilor;

r) stabileşte, potrivit legii, măsuri cu privire la protecţia muncii, în scopul asigurării celor mai bune condiţii de muncă, al prevenirii accidentelor de muncă şi imbolnavirilor profesionale, pentru unităţile în subordine;

s) elaborează, pe baza şi în vederea executării legii, norme privind activitatea tehnica, de planificare, financiară, de personal, de muncă şi salarizare, precum şi pentru orice alte activităţi din ramurile sale;

t) prezintă Consiliului de Miniştri proiecte de acte normative şi alte acte prevăzute de lege; avizează proiectele de acte normative şi cu alt caracter elaborate de celelalte ministere şi alte organe centrale care interesează ramurile sale de activitate;

u) îndeplineşte orice alte atribuţii prevăzute de lege.

Capitolul 3
Organizare şi funcţionare

Articolul 6

Ministerul Industriei Metalurgice este condus de Colegiul ministerului, organ deliberativ, care hotărăşte în problemele generale privind activitatea ministerului.

Articolul 7

Colegiul ministerului se compune din:

a) ministru, adjunctii ministrului şi secretarul general;

b) directorul general, directori din aparatul ministerului, conducatori ai unor unităţi din subordine, precum şi specialişti cu experienta îndelungată şi înaltă calificare din cadrul ministerului sau din afară acestuia;

c) un delegat al sindicatelor, desemnat de Uniunea Generală a Sindicatelor din România.

Componenta colegiului se aproba de Consiliul de Miniştri, la propunerea ministrului.

Preşedintele colegiului este ministrul; în lipsa ministrului, atribuţiile de preşedinte se îndeplinesc de unul dintre adjunctii ministrului, desemnat de acesta.

Articolul 8

La şedinţele colegiului pot fi invitaţi delegaţi ai organelor şi organizaţiilor de stat ori obşteşti interesate în examinarea problemelor supuse dezbaterii. De asemenea, la şedinţele colegiului pot fi invitaţi specialişti din cadrul ministerului sau din afară acestuia.

Articolul 9

Colegiul ministerului îşi desfăşoară activitatea în prezenta a cel puţin două treimi din numărul membrilor săi şi adopta hotărîri cu majoritatea membrilor ce-l compun.

În caz de divergenta între ministru şi majoritatea membrilor colegiului, problema asupra căreia nu s-a realizat un acord se supune vicepreşedintelui Consiliului de Miniştri care coordonează activitatea ministerului; dacă una dintre părţi nu este de acord cu soluţia data, problema va fi supusă Biroului Permanent al Consiliului de Miniştri, pentru a hotărî.

Articolul 10

Şedinţele colegiului au loc cel puţin o dată pe trimestru şi se convoacă, în timp util, de ministru. Colegiul poate fi convocat şi la cererea a cel puţin o treime din numărul membrilor săi.

Articolul 11

Colegiul ministerului în întregul său şi fiecare membru în parte răspund în faţa Consiliului de Miniştri, pentru întreaga activitate a ministerului; fiecare membru al colegiului răspunde în faţa colegiului şi a preşedintelui acestuia pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi sînt încredinţate.

Articolul 12

Între şedinţele colegiului, ministrul împreună cu adjunctii ministrului şi secretarul general dezbat şi rezolva probleme curente ale activităţii ministerului şi stabilesc măsurile necesare pentru îndeplinirea operativă a hotărîrilor colegiului.

Articolul 13

În executarea hotărîrilor colegiului ministerului şi în exercitarea atribuţiilor proprii, ministrul emite, potrivit legii, ordine, instrucţiuni şi alte acte prevăzute de lege.

Articolul 14

Pentru analizarea unor probleme de mare complexitate sau care interesează întreaga activitate a ministerului, colegiul poate constitui colective de lucru cuprinzînd specialişti din cadrul ministerului sau din afară acestuia. Desemnarea specialiştilor din afară ministerului se va face cu acordul ministrului sau al conducătorului organului central respectiv.

Articolul 15
Ministrul informează colegiul ministerului asupra principalelor probleme rezolvate în perioada dintre şedinţe.

Articolul 16
Ministerul are în conducerea sa un ministru, doi adjuncţi ai ministrului şi un secretar general.
Adjunctii ministrului şi secretarul general se numesc prin hotărîre a Consiliului de Miniştri, iar atribuţiile acestora se stabilesc de colegiul ministerului.

Articolul 17
Ministrul reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte organe şi organizaţii din ţara, precum şi în relaţiile internaţionale.

Articolul 18
În cadrul Ministerului Industriei Metalurgice funcţionează Consiliul tehnico-ştiinţific, care se organizează şi funcţionează pe baza regulamentului aprobat de colegiul ministerului.
Membrii consiliului tehnico-ştiinţific sînt desemnaţi de colegiul ministerului. Pentru angajaţii altor organizaţii socialiste, desemnarea se face cu acordul conducerii acestor organizaţii.

Articolul 19
Ministerul Industriei Metalurgice are următoarea structura organizatorică:
a) Direcţia plan-finanţe;
b) Direcţia tehnica şi de dezvoltare;
c) Direcţia de investiţii;
d) Direcţia de îndrumare şi urmărire a producţiei;
e) Direcţia de control;
f) Direcţia de personal şi învăţămînt;
g) Direcţia secretariat-administrativă;
h) Oficiul lucrări speciale;
i) Oficiul juridic şi arbitraj;
j) Direcţia generală de aprovizionare şi desfacere.
Direcţia generală de aprovizionare şi desfacere este organizată şi funcţionează pe baza principiului gestiunii economice proprii, potrivit normelor legale privind organizarea şi funcţionarea întreprinderilor şi organizaţiilor economice de stat.
Numărul maxim de posturi în administraţia centrala, raportul minim dintre numărul funcţiilor de execuţie şi cel al funcţiilor de conducere, precum şi ponderea personalului de deservire faţă de totalul salariaţilor sînt cele prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

_____
Notă *) Anexa se comunică celor interesaţi.

Articolul 20
Ministerul Industriei Metalurgice are în subordinea sa centrale industriale şi alte unităţi cu statut de centrala, întreprinderi, organizaţii economice, institute de studii, cercetări şi proiectari, şcoli pentru pregătirea cadrelor de specialitate şi centrul de documentare şi publicaţii tehnice.

Articolul 21
Atribuţiile, normele de funcţionare şi structura organizatorică a unităţilor prevăzute la art. 19 şi 20 se stabilesc de colegiul ministerului, potrivit normelor legale.

Capitolul 4
Dispoziţii finale

Articolul 22
Decretul nr. 6/1964 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Industriei Metalurgice se abroga.

Articolul 23
Prezentul decret intră în vigoare pe data de 1 octombrie 1969.